

164. СЛИКА ИСУСОВА

(На глас бр. 123. 124.)

1. О кад бих сла - бо де - те ја

И - ма - о свој - ства Тво - ја сва! О

дај, да Те - би сле - дим сад, Спа -

се, к'о син и слу - га рад'!

2. Како с' проводи живот свет,
Ти си ми у том пример леп,
Ах, Спасе, далеко сам ја;
Од подобности Твог лика!
3. Твоје уздање чврсто би,
Да ће Те Отац чувати;
Ах, даруј, Спасе и мени,
Да тако веран будем Ти!
4. На горам' често си ноћи
Усамљен пров'о стражећи;
Све у молитви беше Ти:
О такву ревност даруј ми!
5. Нађе л' се какав болник гди,
Ил' сиромашак, - тад' му Ти
Притичеш радо у помоћ, -
И ја бих рад тим трагом поћ'!
6. Страдајућ' беше к'о јагње,
Мирно поднесе све патње;
А кад се дирну Оца част
Ти тад' показа и ревност!
7. Даруј ми јуначку храброст,
И кад је нужно и ревност;
Али још и праву скромност
И свагда свету пажљивост!
8. Твоји су ученици сви
Кроз нужду за Тобом ишли;
А сад су на Сиону сви,
Око Твог трона радосни.
9. Помоз' и мени чеду Твом,
К' небу корачат' стазом том,
Да после патње века тог
Хвалим Те вечно, Спасе свог!